

Tara Singh v. The Additional District Judge, Ferozepur and another (D. S. Tewatia, J.)

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਕੇਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਭਾਰਤ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1983 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ, 46271

6 ਅਕਤੂਬਰ 1983

ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ (1971 ਦਾ ਐਕਸਐਲ)—
ਧਾਰਾ 9 (1)— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਲੇਖ

(2) ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 930

233 ਅਤੇ 236— ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ (1918 ਦਾ VI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 21(3)— ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼—ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਰਜੀਹੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ— ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ—ਕੀ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ—ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ'—ਕੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਅਤੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 10 ਸਾਲ ਦਾ ਸਥਾਈ ਹੈ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ* ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਧਿਆਏ VI ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 233 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਾਇਨਾਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 236 ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ' ਅਤੇ 'ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ - ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਮਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ 10 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਥਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 8, 9, 10, 11 ਅਤੇ 12)

ਬਾਵਾ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1980 RLR 59.

ਚਿਵਰਰੂਲਡ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ : -

- (a) ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜੋ ਕਿ 1 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਣਗਹਿਲੀ PA ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1983 ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- 10 ਸਤੰਬਰ ~ 1983 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸੂਚੀ P-7 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ, 1971, ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
- (b) . 2 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੰਦਾਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਹੈ।
- (c) ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (d) ਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (e) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਤੋਂ P-5 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,
- (f) ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਘੋਖਿਆ ਜਾਵੇ।
- (g) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਅਤੇ P-7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਨਿਮੋ।

ਨਿਰਣਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਟੀ.ਕਮੋਡੋਰ ਏ.ਐਸ. ਲਾਂਬਾ, ਵੀਰ ਚੱਕਰ, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਏਅਰ ਫੋਰਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਹਲਵਾਰਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 7 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ 10 ਏਕੜ 2 ਕਨਾਈਆਂ, ਪਲਾਟ ਨੰ. 17, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਏਅਰਫੀਲਡ ਵਿਖੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 70 ਮਿੰਟ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਸਜ਼ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਅਪੀਲੇਟ ਅਫਸਰ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, - ਮਿਤੀ 10 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

Tara Singh v. The Additional District Judge, Ferozepur and another (D. S. Tewatia, J.)

(2) ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਇਕ ਪਾਸੜ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: (i) ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿਰਫ ਉਹ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ 10 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਦੋ ਸਾਲ ਹੀ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 (1) ਮਿਤੀ 29 ਨਵੰਬਰ, 1981 ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਈ. 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ. ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, - 18 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, 30 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਈ-4 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ। ਉਹ 30 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ. ਉਸ ਨੂੰ 10 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਤੋਂ 14 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 6 ਦੁਆਰਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(4) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਵਾਰ 10 ਦਸੰਬਰ 1982 ਨੂੰ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ 2-3 ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

9. ਅਪੀਲ*। -(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ

Tara Singh v. The Additional District Judge, Ferozepur and another (D. S. Tewatia, J.)

ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਵਾ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੈਂਡਿੰਗ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ. ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੋਵੇ।

(7) ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਥਾਰਟੀ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ।

(8) ਸੈਟੀਅਨ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠੇਗਾ ਕਿ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਪਰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਜੁੜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(9) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਧਿਆਏ VI ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 233 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਤਾਇਨਾਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 236 ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ

(1) 1980 ਆਰਐਲਆਰ 59.

ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ" ਅਤੇ 'ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੇ 'ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ*' ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(10) ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ 9. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਥਾਈ ਸ਼ਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(12) ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਵਾ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਦਰ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(13) ਹੁਣ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਖੋਜ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਥੀਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਹਿਕ